

ב
מקנה

אוי
של

הגדה

של

סדר

~

תפילין

תפילין

הַחֲדָשׁ הַזֶּה הַיּוֹם
ה'תש"א

לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים, רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם
לְכֹל חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, חֲדָשׁ הָאָבִיב.

וּבְחֲדָשׁ הָאָבִיב, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, זְמַן

חֲרוּתְנוֹ, וְהִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם

לְזַכְרוֹן וְחֻגְתֶּם אוֹתוֹ לְדוֹרוֹתֵיכֶם

חֲקַת עוֹלָם חֲתֻגוּהוּ, כִּי בַעֲצֶם

הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ צְבָאוֹתֵיכֶם

מִמִּצְרַיִם. הַיּוֹם הַזֶּה הִיִּתֶם לְעַם.

שִׁשְׁתֵּי עָשָׂר

שירה זכור

הַגֶּשֶׁם חָלַף הֵלֵךְ לוֹ,
הַעֲנָנִים הִתְפַזְרוּ וְאִי־נָם,
הַשָּׂדוֹת מוֹרִיקִים וּמְשַׁשְׁגִּים.

קניא

123

עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי
קוֹמִי לָךְ רַעֲיֹתִי וְלִכִּי לָךְ,
כִּי הִנֵּה הִסְתּוּ עֵבֶר
הַגֶּשֶׁם חָלַף, הֵלֵךְ לוֹ;
הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ.
הַתְּאֵנָה חֲבֹטָה פְּגִיָּה
וְהַגִּפְנִים סִמְדָר נַחְנוּ רִיחַ.

שירה זכור

רצום קניא זכור

קריאה לילדים

בְּשׁוֹרָה טוֹבָה הִבְאֵתִי
כִּי הִגַּדְתָּ נִמְלֵא אֹרֶה
וּבִיעָר וּבַחֹרֶשׁ
כָּל צִפּוֹר אֹמְרָה שִׁירָה.

כִּי בְּכֹל פְּנֵה הַפֶּסַח
אֶת רוּחוֹ הַטּוֹב נוֹתֵן
וְאָבִיב כְּבָר בְּאַרְצֵנוּ
זְמַן חֲרוּת וְגִיל וְחֵן.

יום חדש!

רנת אביב עונה שוב מענית:

הקיצה! חיה-נא בשנית!

ראה, מסע הערפל

מכבר נמוג חגות.

ראה, עמיר נעור

בבעוליו זורמת הזריחה.

השפימה אל עיניו הענוגות,

אל הזמר הזהוב.

אל הירוק והפריחה.

שנה בציון

נבוא שנה מן השנה

עַל הַפְּרִיחָה אֲשֶׁר לֹא תָמָה,
עַל שִׁפְעוֹ, זֶה גֹּאֵה בַּיּוֹם רָעָה
שְׂדוֹתֵינוּ חֵן עוֹד לֹא הָיָה

עַל אַהֲבָה אֲשֶׁר הִנִּיבָה
כָּל שֵׂדָה עֲמַל רְמוֹס, כָּל עֵץ חָרוֹף -
עַל אֲמֹן שִׁשְׁגָשֶׁג: בְּרוּךְ! בְּרוּךְ!

הוֹי לְבַלְבֵּי, אֶרְצִי, וְאֲבִיבִיךָ
אֵל יִשְׁכְּחוּ לְעַד! כָּרֵב אֶבְלִי,
כְּפָלִים שְׂאֵי פִרְחָה! כְּפָלִים שְׂלִי!

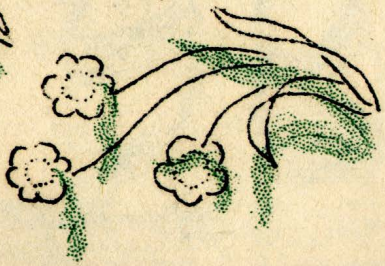

לילה כצביון
אניא - אמת

לְקִרְאָת אָבִיב נְרוֹן בְּקוֹל
 נִפְהָ בְּתוֹף, נִרְבֵּה מְחוֹל,
 תְּשִׁישׁ נִשְׁמַח כָּל חַי.
 אֲשֶׁר זָרַע - יְגִיל יִשְׁרָי,
 כִּי בָא קָרֵב מוֹעֵד קִצִּיר,
 גַּמְל יִבּוֹל שְׂדֵי,
 גַּמְל יִבּוֹל שְׂדֵי.

לְקִרְאָת אָבִיב הֵיטִיב רֹוֹן
 אָדָם וְנִיר, פְּרִים וְצֹאן,
 כִּי בָר מְלֹאן שְׂדוּח.
 לְקוֹל חֲלִיל רוֹעִים עֲלֹז
 יִשְׁמַח הָעֵדֶר עַל הַגִּז,
 יִשָּׂא רַגְלָיו יִרְקוֹד,
 יִשָּׂא רַגְלָיו יִרְקוֹד.

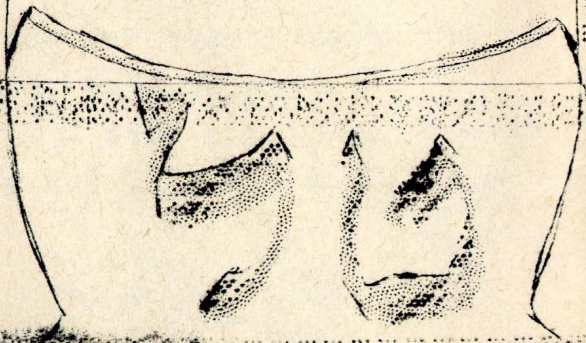

ט ל

ט ל - צוה שנה טובה ומעשרת
 פרי הארץ לגאון ולתפארת

ט ל - נוֹפֵף עֲלַי אֶרֶץ בְּרוּכָה
 מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שְׁבַענוּ בְּרָכָה.

ט ל - וְשֶׁבַע מְלֵא אֲסַמִּינוּ,
 גַּן רוֹוה שִׁמְנוּ .

שנת תשס"ח

קניאה
מל. הזרון

גִּישָׁם בְּרוּךְ הוּא - בְּרוּךְ שְׁמוֹ
חֶסֶד רָטֵב מַשְׁמִים
שִׁירָה לֶלֶחֶם כִּי טוֹב טַעְמוֹ
שִׁירָה תוֹדָה לַמַּיִם.

לְרַגֵּב הַבֵּיטוֹ, תוֹכוֹ כְּבָרוֹ
חַם עֲפָרוֹ וְזָרוּעַ
אֶרֶץ בְּרָכִי שֶׁהִכַּל בְּדָבָרוֹ,
בְּרָכִי עַל מָטָר וְעַל רוּחַ.

כִּי שֵׁשֶׁת אֱלֹהִים לֵאלֹהֵינוּ
יְבוֹרְכֵנוּ בְּכָל שְׁדֵימ וְרַחֵם
הוֹדוּ לֶלֶחֶם לֶלֶחֶם כִּי טוֹב -
הוֹדוּ לֶלֶחֶם לֶלֶחֶם.

א. ז. י.
1938
16

גַּשְׁם חַ לֵּךְ וְסִתּוֹ עָבַר

זמנה אלפי

וְהַכֵּל בְּעֵתוֹ נוֹצֵר -

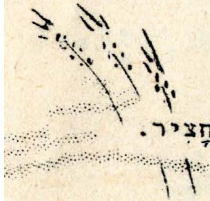

- לך לשלום גשם.

דוֹדָאִים נַחְנֵי רֵיחַ בְּגִנַּת דּוֹדִים .

- בא בשלום טל .

כַּח בְּרָקִים וְצִנּוּרֵי סֶסַק עֲשׂוּ שְׁלִיחוֹ

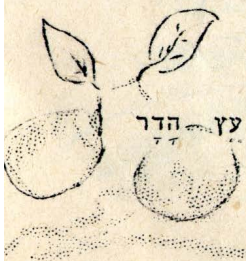
- לך לשלום גשם.

לְאוֹגֵר בַּקְצִיר גְּדוּלֵי קְצִיר .

- בא בשלום טל .

מְרִיחַ מִימֶךָ נִשְׁאַחַ שְׁפָלִים .

וּמְלֹאוּ אֶסְמִיךָ .

- לך לשלום, גשם

נְעִים זְמִירוֹת פְּרֵי עֵץ-הַדָּר

עַת יַעֲוֹד

בא בשלום טל

שנה 2012

ואלא הסתה

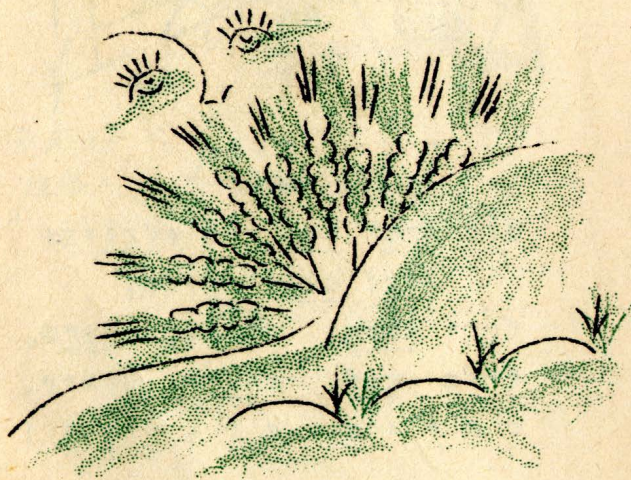
Handwritten notes in Hebrew on the right margin, including the word 'גשם' (rain) written vertically multiple times.

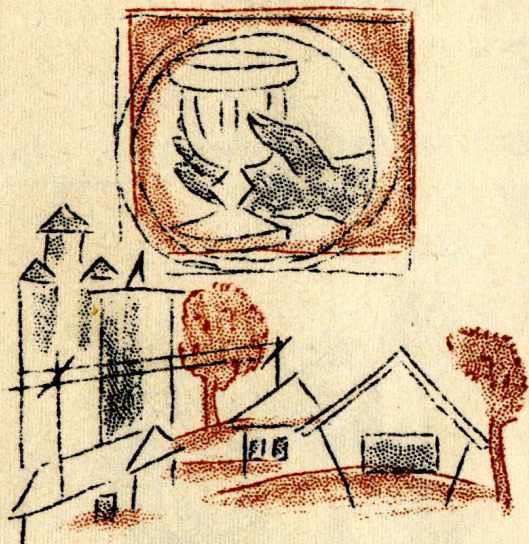
קניאה רזקאה
110
צבי

בוא ואֶשֶׁק לְךָ בְּנֵי הָאָדָם,
עַם יִרְק שְׂדוֹת וְשָׁמַיִם שֶׁל אֹר.
גִּוְפָה לֹא רוֹחֵץ עוֹד מִחֲלָאָה וְדָם,
אֶךְ לִבְךָ מִפְּרָפֶס מְזַכֶּה וְטָהוֹר.

לורה 2 צבור

בוא ואֶנִּיף אוֹתְךָ מִטָּה וְרָם,
וְלֵאָרְבֶּע הַרְנַחְוֹת לְדַחַךְ אֲבִשׁוֹר.
נִכְטוּ שְׁבָלִים בַּמְרַחֵב, וַיֵּשׁ יוֹם
וְהַיָּדוּד הַקּוֹצְרִים מִלְּבָבְךָ יִנְסֵר...

קריאה
 12/10
 פוס ~~לילה~~

פוס בְּרַכָּה נִשְׂא לָנוּ הַלְבֵּנֵינוּ
 וְלִכְל מַעֲשֵׂי יְהוָה,
 לְפָרִי הָאָדָמָה וְלַחֲנוּכַת הָאָדָם,
 לְיוֹם הָעֵמֶל וְלַחֲיֵי הַשְּׂחוּף,
 לְחַיֵּי יוֹם הַלְבָּרָכָה!

שנה 2312
 היום אום ילום

שירה לזכרון

היום אתם יוצאים
בחדש הקביב.

זמרון
שירה לזכרון
ס"ו

קריאה
זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים.

~~ה ג י צ ליל פסח
פל העולם פולו
אומר ה ל ל
כי פלילה הזה
אוצרות סללים נפתחתי~~

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
 שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה
 הלילה הזה - פלו מצה.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
 שבכל הלילות אנו מסבין הורים
 לחדר וילדים לחדר; הלילה הזה -
 גלנו מסבין, הורים וילדים,
 אבות ובנים יחדו.

עבדים היינו לפרעה במצרים

ביוציאנו יי אלהינו משם ביד
חזקה ובזרוע נטויה: ואפילו
כלנו חכמים, כלנו נבונים,
כלנו יודעים את התורה, מצוה
עלינו לספר ביציאת מצרים:
וכל המרבה לספר ביציאת
מצרים הרי זה משבח:

בְּמַתִּי מֵעַט יָרְדוּ
אֲבוֹתַי נֹה מְצַרִּימָה

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל

וְעַצוֹם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

פָּרוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיַּעֲצִמוּ

בְּמֵאֹד, מְאֹד וַתִּמְלֵא

הָאָרֶץ אוֹתָם.

וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם

אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר

אֵל עַמּוֹ: הֲנִי עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

רַב וְעַצוֹם מְאֹד, הֲבָה נִתְחַכְמָה

לִּי כִּן יִרְבֶּה. וַיִּמְרֹר אֶת חַיֵּיהֶם

בְּעִבּוּדָה קָשָׁה. וַיֵּצֵאוּ פָרְעֹה

- "כֹּל הַבָּן הַיְלֹוֹד - הַיְאוּרָה

חֲסִלֵיכֶם". וַיִּאֲנַח בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וַתַּעַל שׁוֹעַתָם מִן הָעִבּוּדָה:

וּכְאֲשֶׁר יַעֲנוּ אֲתוֹ -

כִּן יִרְבֶּה וְכִן יִפְרֹץ.

33

כונן

משה

וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּגְדֵּל מֹשֶׁה וַיִּצָּא
אֶל אֶחָיו וַיִּרְא בְּסִבְלוֹתָם:

חייט

וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה צֹאן יִתְרוֹ חוֹתָנוֹ
כַּהֵן מִדְּוָן. וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחֵר
הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חוֹרֵבָה:

חייט

וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ, וְהַסֵּנֶה
אֵינְנוֹ אֶפְלֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲסוּרָה נָא
וְאִרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדוֹל הַזֶּה, מִדּוּעַ
לֹא יִבְעַר הַסֵּנֶה: וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים

חייט

מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם,
שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל וּגְלִיךְ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת קִדָּשׁ הוּא:

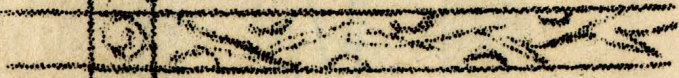
וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רְאֵה וְאֵתִי אֶת עֲנִי עֲמִי
אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם, וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִקְנֵי
נוֹגְשָׁיו כִּי יִדְעָתִי אֶת מַכְאוּבָיו:

חייט

וְעַתָּה לֵכָה וְאַשְׁלַחְךָ וְהוֹצֵא
אֶת עַמִּי מִמִּצְרַיִם:

לָהּ בּוֹא מִצְרַיִם וּבָאתְךָ אֶל הַנְּעָנִים
וְהֵאֱמַלְלִים, אֶל כָּל הַנְּאֻנְחִים
וְהַנְּדַפְאִים וְאִמְרָתְךָ אֲלֵיהֶם פִּי עֲבָדִים
הֵם - וְהֵם לֹא יְבִינוּ, פִּי אֱוִמְלָלִים
הֵם - וְהֵם לֹא יִדְעוּ וְכִי גָדוֹל עֲנֻזָּם
וְגָדוֹל לִים מִכְאוּבֵיהֶם וְנוֹרָא לַחֲצָם -
וְהֵם לֹא יֵאֱמִינוּ; וּפְקַחְתָּ אֶת עֵינֵיהֶם
וּבְחוּזְק-יָד וּגְאַלְתָּ אוֹתָם:
וְעַם רַב יִמְשֵׁן אַחֲרֵיךָ, אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתָ
וְאֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ, וּמִקְרֹב כָּל הָעַם
אֲשֶׁר מִסְבִּיב אֲשֶׁר רַע וְדָר לָהֶם.
וְהֵייתָ לְאָב לְהֵמוֹן אָדָם
וּלְרֹאשׁ שְׁבָטָיו וְעַשִׂיתָ
מִן הַתּוֹלְעִים - אָדָם
וּמִן הָאָדָם - עַם
וּמִעֲפָרוֹת הוֹל
- דָּר ז .

וְאָתָּר בְּאוֹ מִשֶּׁה וְאֶהְרֹוֹךְ

329 - קריאה
3 כבוד

וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲזָה :

- שְׁלַח אֶת עַמִּי !

וַיִּכְפַּד לֵב פְּרַעֲזָה וְלֹא שְׁלַח אֶת הָעָם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲזָה: עוֹדֶךָ מִשְׁתּוֹלֵל

בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלַחֶם ?

- שְׁלַח אֶת עַמִּי !

בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שׁוֹלַח אֶת כָּל מַגִּפּוֹתַי

אֵל לְבָךְ וּבְעַמְּךָ בְּעִבּוֹר תִּדַע .

שְׁלַח אֶת עַמִּי

שירי זכורו שלמה

וְהָיָה בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה

דביאוי

וְהָ הָפָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם,
מִבְּכוֹר פְּרֹעָה הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ, עַד
בְּכוֹר הַשָּׂבִי אֲסֵר בְּבֵית הַבְּכוֹר.

יציג

וְאֵלֶּה עֲטֵר מַכּוֹת שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְרַיִם:

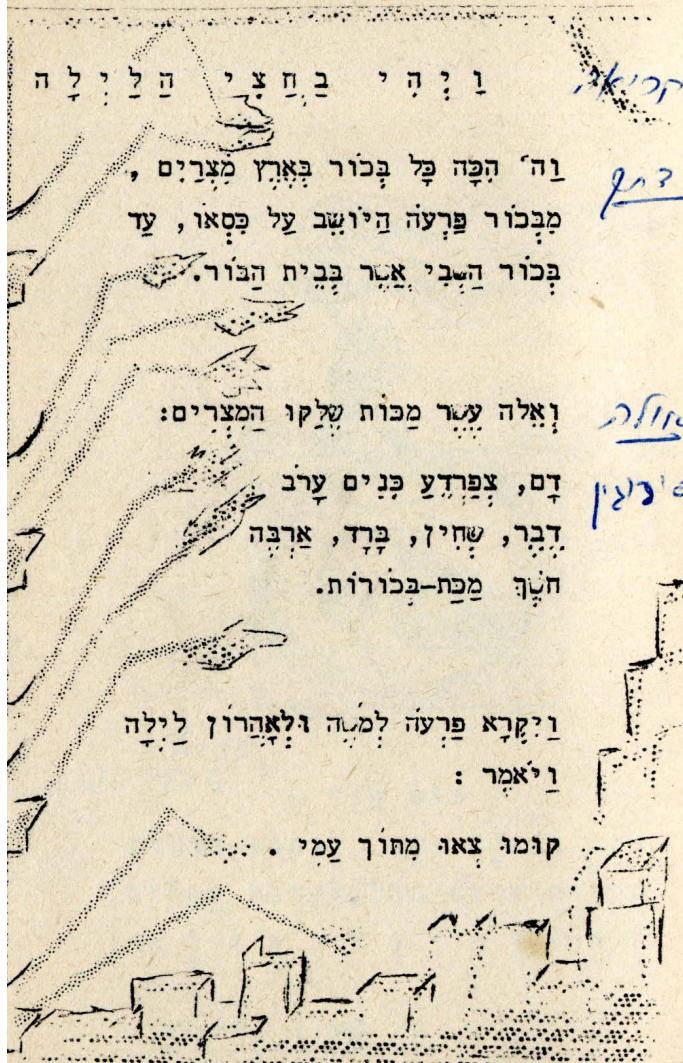
מחולק

דָּם, צִפְרֹדַע פְּנִיִּים עָרֵב
דָּבָר, שְׁחִיז, פֶּרֶד, אֲרָבָה
חֲטָף מַכַּת-בְּכוֹרוֹת.

אויצין

וַיִּקְרָא פְּרֹעָה לְמִטָּה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה
וַיֹּאמֶר:

קומו צאו מתוך עמי.

קריאה
 313 אלה - פוס שני -

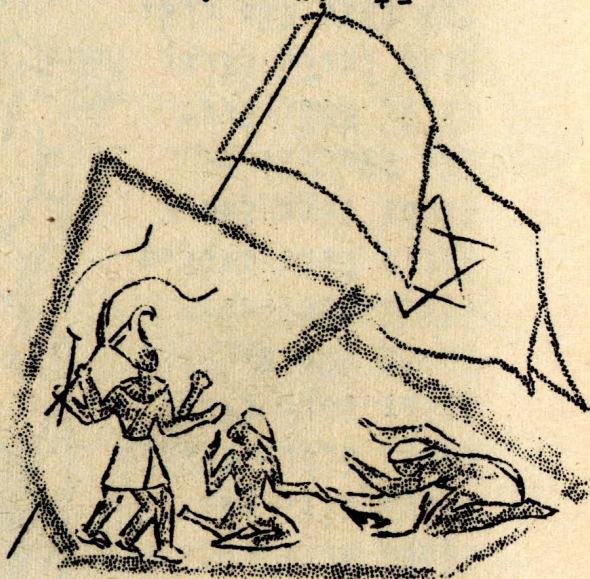
פוס גאולה נשא לנתוק מוטות
 עבדה במלא חבל, לפדהת עמלים,
 לחיים ולגאולה!

שנה בצור
 חנוכה

ארה 2 צ' 110

עבדים היינו

עַתָּה בְּנֵי חוֹרֵינוּ.

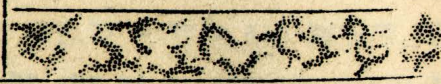
קייאוי אע

בְּכֹל יוֹר וְיוֹר

חָקִיב אָדָם לְרֹאוֹת עֲצָמוֹ
כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמְצָרִים
מִפֶּיַת עֲבָדִים.

ארה 2 צ' 110
ארה 2 צ' 110

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 בַּיַּח יַעֲקֹב מֵעַם לֹוֹעַז
 הִיָּתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹוֹתָיו.
 הֵימָּן רָאָה וַיִּנּוֹס
 הַיְרֵדָן יָשׁוּב לְאַחֹר
 הַהָרִים תְּרַקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבֻעוֹת פְּבַנֵי-צֹאן.
 מֵה-לֶךְ הֵימָּן פִּי תִנּוֹס
 הַיְרֵדָן מָשׁוּב לְאַחֹר
 הַהָרִים תְּרַקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבֻעוֹת פְּבַנֵי-צֹאן.
 מִלְּפָנַי אָדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ
 מִלְּפָנַי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

וַיִּרְדּוּ פִּי מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם

וַיִּשְׂגּוּ אוֹתָם חוֹנִים עַל הַיָּם. וַיִּשְׂאוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶח עֵינֵיהֶם וְהָנָה מִצְרַיִם
נוֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאוֹד, וַיֹּאמְרוּ
אֶל מֹשֶׁה: הַמִּבְּלִי אֵיךְ קָבְרִים בְּמִצְרַיִם
לְמַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר ?

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם:

אֲל תִּירָאוּ, כִּי אֲסֹר וְרֵאתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם,
לֹא תוֹסִיפוּ לְרֹאוֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם.

תִּנָּק א : הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר:

בְּסֻעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹמְדִים עַל סִפְתַּי הַיָּם,
הָיוּ שֹׁבְטִים מִתְנַצְּחִים זֶה עִם זֶה, זֶה
אוֹמֵר: אֲנִי יוֹרֵד תְּחִלָּה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר:

אֲנִי יוֹרֵד תְּחִלָּה לַיָּם, קַפֵּץ סָבְטוּ סֵל

בְּנִימְיוֹ וַיֵּרֵד לַיָּם תְּחִלָּה, וַהֲיֵינוּ שְׂרֵי יְהוּדָה
רוֹגְמִים אוֹתָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה :

לֹא כִּן הָיָה הַמַּעֲשֶׂה. אֲלֵא נָה אוֹמֵר: אֵין

אֲנִי יוֹרֵד תְּחִלָּה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר: אֵין אֲנִי
יוֹרֵד תְּחִלָּה לַיָּם.

קַפֵּץ בַּחֲשׂוֹן בֶּן עַמִּינֹב וַיֵּרֵד לַיָּם תְּחִלָּה.

מורה 232

מלבי"ם

דבואה ע"ה ז' אב תש"א

וַיְבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחוֹךְ הַיָּם בַּיַּבְשָׁה,
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם.
וַיִּדְדָפוּ מִצְרַיִם וַיְבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּם
פְּרֹעָה רִכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל תּוֹךְ הַיָּם.
וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים
לְכָל חַיִּל פְּרֹעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם, לֹא
נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד.

אוֹתָהּ שָׁעָה בִקְשׂוּ מִלְאֲכֵי-הַשָּׁרֵת
לוֹמְרֵי שִׁירָה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
מַעֲשֵׂי-יָדַי טוֹבְעִים בַּיָּם וְאַתֶּם
אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנָי ?

קריאת אלוה

קדמה, תועי מדבר,

צאה מתוך השממה;

עוד הקרך רב,

עוד רבה המלחמה.

רב-לכם לנוע,

לנוד פערבה -

ולפניכם פרושה הך גדולה, רחבה.

קדמה איפוא, נדיים!

עזבו את-השממה!

אה אל-יעל קולכם,

הרכו עז בדממה!

איש בלבבו ישמע

קול אלוה הובר;

"לרו היום אל-ארץ חדשה אתה עוברו!

לא! לא לחם קלוקל,

שלו הדגן שמים, -

לחם עצב תאכל,

פרי עמל ידיו!

לא, לא אהל תהו

ועליות שחקים -

בית אחר תבנה, אהל אחר תקיםו.."

אלו חמלו ואלו
אלו הלא א 13

(10)

1/23

פוס ~~הוא~~ - קריאה
 1352/c

פוס ישועות נשא ליציאת ישראל
 מגולה לגאולה, משעבוד מלכות יוח
 לקוממינת בארצנו,
 לחיים ולשלום!

~~מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
יש זכר לפעולתך ושבנו מארץ אויב:~~

קריאה
שמאל

נחמו, נחמו עמי!
על הר גבוה עלי לך
מבשרת ציון!
הרימי בכה קולך
מבשרת ירושלים!

ה. ה. שאלה
ס"ו

הרימי אל תראי!
אמרי לערי יהודה:
הנני מביא אותם מארץ אפון
וקבצתיים מירפתי ארץ,
בס עור ופסת,

קריאה
שמאל
ה. ה. שאלה
ס"ו

באנו לארץ הקדומה ואהבת קדומים
 בלב ליצור מחדש את חיינו, את
 תורתנו. אבותינו בגולה למדו תורה
 מגויילים, מאותיות. אנו כותבים
 אותיות וגויילים מן החיים, מהשדות
 העמקים וההרים; מן הסלעים והים,
 מן הארץ הקדומה ומן הישימוץ.
 תורה חדשה היא לנו והמשך. המשך
 ולא חזרה. איננו שבים לחיים
 שכבר כבו. חוליות חדשות אנו
 מחשלים בשלשלת הדורות.
 נטשנו את הגלות, מרדנו במשטר
 הקיים, אמרנו: לא כפר דל-קומה,
 עני בחומר וברוח; לא עוד עיר
 נתוקה מן הטבע והעץ, לא בתי
 חומה המסתירים שמים וארץ; לא
 לחם נמכור בחנויות, לא חזון -
 בכסף, לא יופי תלוש, לא מדע
 לשם פרנסה, לא תלות בבעלי רכוש.
 ישוב אחר נבנה - גדול וגדל.
 בחיק הטבע ייבנה ואפקים סביב לו.

הנה ימים באים
ונגש חורש בקוצר
ודורה ענבים במושר הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תחמוגגנה

ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנה ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם

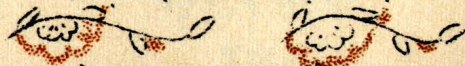
ונטעתים על אדמתם
ולא ינחשו מעל
אדמתם.

שנה עשור

והט' פ.

כָּל דְּכַפֵּיּוֹן יִתִּי וַיִּיכֹל,
כָּל דְּאָרִיךְ יִתִּי וַיִּפְסַח!

אִם נִכְרִי פֶה אָתָּה וְאִין לָךְ מִבְּטָח,
בְּדָרֵךְ הַרְחוּקָה אִם כִּחַךְ תֶּשׁ -
אָרוּר הַגָּבֹר אֲסִמוּ לֹא יִפְתָּח,
מִפְתּוֹ לֹא יַעֲנִיק לַעֲנִי, לְרֹשׁ.

כָּל דְּכַפֵּיּוֹן יִתִּי וַיִּיכֹל,
כָּל דְּאָרִיךְ יִתִּי וַיִּפְסַח!

לְדַבֵּר אֵל כִּי תִצְמָא וְנִפְשָׁךְ תִּכְלֶה
לְאוֹר יְהוָה, כְּצַפּוֹר נִלְכַדְתָּ בַּפֶּה -
עָשִׂיר אָנֹכִי בְרוּחַ דְּלֵע אֲכֹלָא,
וְקָמַת וּבָאָת, אַחֲיֵינוּ הַמֶּךְ.

כָּל דְּכַפֵּיּוֹן יִתִּי וַיִּיכֹל,
כָּל דְּאָרִיךְ יִתִּי וַיִּפְסַח!

ק"ס ס'ג - צ"ט פ"ג

הַסֵּל סֵדֶר פִּי ט ח פֶּה לְכַתּוּ

בְּפִי רַבִּיעִי

נִבְרָה

עַל הַגָּפֶן

וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

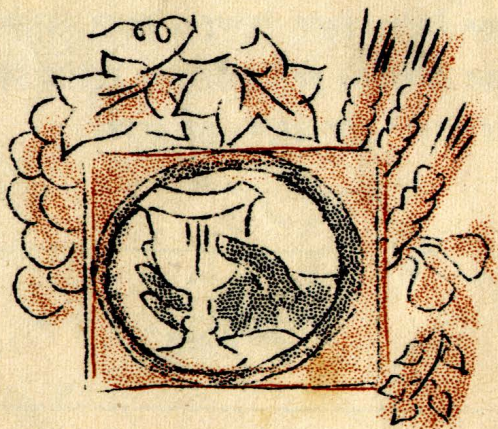
וְעַל מְנוּבַת הַשָּׂדֶה

וְעַל אֶרֶץ סוּבָה וּרְתֻבָּה

שֶׁהוֹנְנָתָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ

לְאֵלֵינוּ לְכֹל מִפְּרֵי הָאָרֶץ

וְלְשֵׁבֵעַ מִטְּוֵבָה

קריאה נט

ח ד ג ד י א

ח ד ג ד י א ד ז ב י ז א ב א בתרי ז ו ז י , ח ד ג ד י א .

ו א ת א ש ו נ ר א ו א כ ל ה ל ג ד י א , ד ז ב י ז א ב א בתרי

ז ו ז י , ח ד ג ד י א , ח ד ג ד י א .

ו א ת א כ ל ב א . ו נ ט ו ל ש ו נ ר א , ו א כ ל ה ל ג ד י א . ד ז ב י ז

א ב א בתרי ז ו ז י , ח ד ג ד י א , ח ד ג ד י א .

ו א ת א ח ו ט ר א , ו ה ק ה ל כ ל ב א , ד נ ט ו ל ש ו נ ר א ,

ד א כ ל ה ל ג ד י א ; ד ז ב י ז א ב א , בתרי ז ו ז י ,

ח ד ג ד י א ; ח ד ג ד י א .

ו א ת א נ ו ר א , ו ש ר ר ל ח ו ט ר א , ד ה ק א ל כ ל ב א ,

ד נ ט ו ל ש ו נ ר א , ד א כ ל ה ל ג ד י א , ד ז ב י ז א ב א

בתרי ז ו ז י , ח ד ג ד י א , ח ד ג ד י א .

וְאַתָּא מִיָּא, וְכִבְהָ לְנוֹרָא, דְּסַרְפִּי לְחוּסְרָא, דְּהִפְהָ
לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁטֵר לְסוּנָרָא, דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבְיִן
אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי, חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאַתָּא תּוֹרָא, וְסַתְיָ לְמִיָּא, דְּכִבְהָ לְנוֹרָא, דְּסַרְפִּי
לְחוּסְרָא, דְּהִפְהָ לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁטֵר לְסוּנָרָא, דְּאֶכְלָה
לְגַדְיָא, דְּזַבְיִן אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי, חַד גַּדְיָא,
חַד גַּדְיָא.

וְאַתָּא הַטּוּחֵט, וְסַחֵט לְתוֹרָא, דְּסַתְיָ לְמִיָּא,
דְּכִבְבָּא לְנוֹרָא, דְּסַרְפִּי לְחוּסְרָא, דְּהִכְהָ לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁטֵר לְסוּנָרָא, דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבְיִן אַבָּא
בְּתַרֵּי זַוְיָי, חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאַתָּא מְלֶאכֶּה-הַמּוֹת, וְסַחַט לְסוּחַט, דְּסַחַט
לְחוּרָא, דְּסַחַט לְמִיָּא, דְּכִבְהָ לְנוּרָא, דְּסַרְף
לְחוּסְרָא, דְּהִפָּא לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁר לְסוּנְרָא,
דְּאֶכְלָא לְגַדְיָא, דְּנִבְיִן אֲבָא בְתַרֵּי זִנְיִי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסַחַט לְמֶלֶאכֶּה
הַמּוֹת, דְּסַחַט לְסוּחַט, דְּסַחַט לְחוּרָא, דְּסַחַתָּה
לְמִיָּא, דְּכִבְהָ לְנוּרָא, דְּסַרְף לְחוּסְרָא, דְּהִכָּה
לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁר לְסוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא,
דְּנִבְיִן אֲבָא בְתַרֵּי זִנְיִי, חַד גְּדִיָּא,
חַד גְּדִיָּא.

האזינו חבריא

מעשה בחד גדיא.

הספור איש לא בדה,

כך כתוב ב"הגדה"

חד גדיא.

אבא אל השוק הלך

וקנה גדי צח ורך

זה הגדי - גדי עיזים

הוא קנה בשני זוזים.

חד גדיא.

החתול ארך שפם

מחשבה רעה זמם,

אח הגדי תפש בכף

ואחר אותו טרף.

חד גדיא.

זאת ראה והתמרמר
הכלבלב שבחצר,
לזולל הוא לא סלח
ונשך אותו נשך.
חד גדיא.

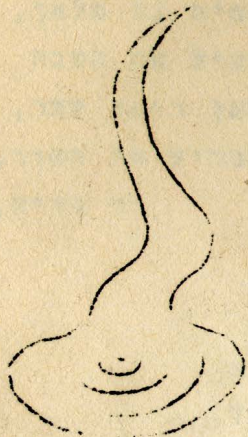

מן החוץ זנק מקל,
על הכלב התנפל
ובקצב רב חבט
והרביץ בו מכל צד.
חד גדיא.

השתולל אז שביב האש
במקל לנקום בקש,
החלקה: פוף ופף -
המקל כליל נשרף.
חד גדיא.

שטף מים, מים גל
על האש קפץ חיש קל
השתרע רגע קט,
והאש כבחה מיד.
חד גדיא.

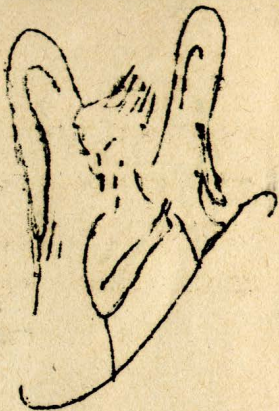
בא השור אל האגם
את המים הוא לגם,
כל המיט אשר בו
הוא הכניס לתוך קרבו.
חד גדיא.

הטבח בחר קרבן
את השור הגרגרן,
והשחיו את הסכין -
ארוחת בשר הכין.
חד גדיא.

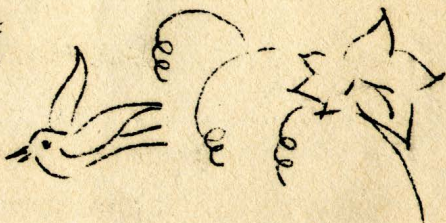

משמים בא מלאך,
 והפיל את הטבח
 שמאן רוחו עצר,
 והכריע את השור.
 חד גדיא.

ברקיע קול יקרא
 קץ לרשע קץ לרצו
 מן הארץ שד יתם,
 ושלום על העולם.

חד גדיא.

חסל סדר פסח